

Basın Açıklaması**Bayram Sevinciyle Gazze'nin Gözyaşları Arasında: Silahlı Kuvvetler Mensuplarına Bir Çağrı**

Müslümanlar Kurban Bayramı'nı çocukları ve eşleriyle kutlamaya hazırlanırken, Pakistan'ın nükleer ordusundaki ve ümmetin diğer tüm ordularındaki samimi askerlere ve subaylara bir çağrıda bulunuyor, onlara Mübarek Toprak Filistin ve Gazze'deki halklarını, kadınlarını, çocuklarını, yaşlılarını ve erkeklerini yüzüstü bıraktıklarını ve ellerinden geldiği halde onlara yardım etmediklerini hatırlatıyoruz.

Onlara Kudüs'ün düşüşünden (H.583/M.1187) sonra bir daha asla tebessüm etmeyen, üzüntüsünden ağır hastalığa yakalanan ve "İslam beldelerinin bir bir düştüğünü görmek beni ne kadar acıtıyor!" diyen gerçek bir askeri deha ve hakiki bir savaşçı olan Selahaddin Eyyubi'yi hatırlatıyoruz. Hatta Hittin Savaşı'ndan sonra Kudüs'ü Haçlılardan geri aldıktan sonra bile şehre mahzun bir çehreyle girmiş, fethin verdiği sevinç bile onun içindeki elemi dindirememişti. Neden üzgün olduğu sorulduğunda ise "Bu şehirde böylesine büyük felaketler yaşanmışken nasıl sevinebilirim?! Müslümanların çektiği acılar yüreğimi dağlarken nasıl gülebiliyim?!" diye yanıt vermişti. Selahaddin için Kudüs'ün fethi, bir övünç vesilesi ve fahr kaynağı değil, Allah'a karşı yerine getirilmesi gereken bir borçtu. Yegane amacı ümmetin mukaddesatını savunmaktı, zafer çığlıkları atmak değil!.

Selahaddin'in Kudüs'ün fethi öncesi ve sonrasındaki ruh hali işte böyleydi. Ne gariptir ki, Haçlıların Kudüs'te öldürdüğü 70 bin Müslüman, sadece son iki yılda Gazze ve Batı Şeria'da Siyonistlerce öldürülenlerin sayısına ya eşittir ya da daha azdır! Ey subaylar ve askerler! Şimdi kendinize bir sorun: Sizin haliniz, kendinize rehber edindiğiniz o büyük kumandanın haline benziyor mu? Yoksa sizler bayram tatilinde çocuklarınızı ziyaret etmeye, ailenizle bayram neşesi yaşamaya mı hazırlanıyorsunuz? Yoksa Gazze'de yaşanan ve hâlâ devam eden katliamların Lahor, Dakka veya Kahire'deki bir kesimhanenin günlük işleri kadar bile önemsiz olduğunu mu düşünüyorsunuz?!

Eğer kalbiniz gerçekten Selahaddin'in kalbiyle aynı duyguları taşıyorsa, nasıl tat alırsınız bir dostla kucaklaşmaktan ya da eşlerinizin yanında huzurla uyumaktan? Halbuki sizler, ilk kıblemiz ve üçüncü haremimiz için, Selahaddin'in yaptıklarının onda birinin onda birini bile yapmadınız. "Eğer 'Biz kendimizi o büyük insanlarla nasıl bir tutarız?' diyecek olursanız, bu durumda sizler de Müslümanlara hıyanet edip aleyhlerine tuzaklar kuran, Yahudilerin safına geçip onlara arka çıkan gürühtan mısınız? O vakit, Allah Teâlâ'nın buyurduğu üzere, ha Firavun'la ha Haman'la ha zalim Firavun'un askerlerinden ne farkınız kalır?

"Doğrusu Firavun da, Haman da, askerleri de yanılıyorlardı." [Kasas 8] Mahşer günü Cehennemde onlarla beraber haşrolunmaya gönlünüz razı gelir mi? Allah sizi böyle bir akıbetten muhafaza eylesin! Ey aziz kardeşlerim, sizler Selahaddin'in soyundansınız! O ne bir peygamberdi ne de bir kral... o da sizin gibi iman eden, sizin gibi Allah'a umut bağlayan bir insandı. Sakın ha, üç günlük aldatıcı bir dünya için ebedi hayatını satan o ödlele yöneticilerin vesveselerine itibar etmeyin.

Şehitlerinin acısıyla tutuşan ve onların intikamını almaya ant içen Müslümanların bu derin kederi, sadece ordudaki mücahitlerin değil, bütün bir ümmetin yüreğine işlemişti. Tarih kitapları, Endülüs'ün düşüşüne üzülen Kuzey Afrika ve Şam'daki Müslümanların günlerce kutlama yapmadığını, aylarca yas tuttuklarını yazmaktadır. Kudüs düştüğünde ve Mescid-i Aksa'da katliam yaşandığında, bütün İslam âlemini hüzn ve keder kaplamıştı, Müslümanlar ne düğün dernek kurmuşlar ne de bir şenlik yapmışlardı, hatta Osmanlı Halifeliği'nin Sultanları bile Avrupa'da bazı şehirleri kaybettiklerinde saraylardaki şenlikleri yasaklar ve resmi yas ilan ederlerdi. Yavuz Sultan Selim'in şöyle dediği aktarılır: "İslam toprakları tehdit altında olduğu sürece ne yemeğin tadı, ne uykuda huzur, ne de kalbin neşesi vardır."

İşte bütün bu örnekler, toprakları alınan, kutsalları kirletilen, canlarına kıyılan Müslümanlar için yas tutmanın imanın bir parçası olduğunu kanıtlamaktadır. Geçmişteki âlimler ve sultanlar, bu tür musibet anlarında sevinmeyi Allah'a, Peygamberine ve müminlere ihanet kabul ederlerdi. Peki ya bugün, mahlûkatın en alçağı olan Yahudilerin işlediği cinayetler karşısında susanlar için ne demeli?! Rasûlullah *Sallallahu Aleyhi ve Sellem* ne kadar da doğru söylemiştir:

"Müslümanların derdiyle dertlenmeyen, onlardan değildir. Kim de sabah akşam Allah'a, Rasûlü'ne, Kitabı'na, imamına (yöneticisine) ve tüm Müslümanlara nasihat etmezse, o da onlardan değildir." [Taberani]

Korkak ve cani Yahudilerin hava saldırısında dokuz çocuğunu ve eşini kaybeden Alaa el-Neccar'ın yürek dağlayan öyküsü mutlaka ulaşmıştır size. O kalbinin dokuz parçasını toprağa verirken, siz nasıl olur da afiyetle yemek yiyebiliyor, başınızı yastığa koyabiliyorsunuz? Gazze'de onun gibi binlerce kadının, binlerce annenin son iki yıldır evlat acısıyla paramparça olduğunu bilmiyor musunuz? Halife Mu'tasım'ın, Ammuriye'den 'yetiş ya Mu'tasım!' diye feryat eden tek bir kadının feryadını duyması, koca bir orduyu harekete geçirmeye yetmişti. Sind'deki kadınların zalim kral Dâhir Şah'ın zulmüne karşı yardım çağrısında bulundukları haberi ulaşınca, Haccâc bin Yusuf, Muhammed bin Kâsım komutasında bir ordu gönderip o kralı öldürtmüş ve iffetli Müslüman kadınların intikamını almıştı. O halde, Allah aşkına söyleyin, Filistin'in o necip kadınlarından binlercesinin imdat çığlıkları göklere ulaştığı halde neden hala cevap vermiyorsunuz? Nasıl hala yemek yiyebiliyor, su içebiliyor, rahat uyuya biliyorsunuz?!

Peygamberimizin siyerinde ve Raşit Halifeler zamanında kadınların, eşlerini savaşa gitmeye teşvik etmek için ya da korkaklıklarına tepki göstermek amacıyla onlarla birlikte olmadıkları rivayet edilir. Tebük Seferi esnasında bazı kadınlar, kocalarının cihada çıkmakta gönülsüz davranmaları üzerine onlarla beraber olmayı reddetmişler, "Ya Allah yolunda cihada gidersin, ya da bana yaklaşamazsın" diyerek onları cihada teşvik etmişler. İçlerinden biri kocasına "Allah yolunda cihada çıkana kadar yatağıma adım atma." demişti. Ömer-ül Faruk, cihattan kaçınanlara ceza verir, anaları, eşleri gazaya teşvik ederdi. Hatta bazı kadınlar o kadar ileri giderdi ki, kocalarına, 'Eğer Allah yolunda savaşa gitmezsen, beni boşal!' derlerdi. Ümmü Hakîm bint el-Haris'in, bir zamanlar İslam'ın en amansız düşmanlarından olup sonradan hidayete eren İkrime bin Ebî Cehil'i savaşa gitmesi için teşvik ettiği rivayet edilir. Sefere çıkana kadar Ümmü Hakîm'in yatağını ayırdığı, bunun üzerine İkrime'nin savaşa katıldığı ve Yermük'te şehit düştüğü anlatılır.

İslam ordularındaki subay ve askerlerin ihmali ve kayıtsızlığı, korkunç neticeler doğurur, vebali ağır olur. Güç ve kudret onlardadır; mazlumları savunmak, Müslümanların namusunu korumak onların asli vazifesidir. Onlar sıradan insanlar gibi değildir. Cihattan geri duranlar, erkekliklerini ve onurlarını kaybederler! Ömer *RadıyAllahu Anh*, cihattan geri kalanları alenen ayıplar ve "Şer'i bir özürlü olmadan cihadı terk edenin şahitliği kabul edilmez" derdi.

Size, 'Çok geç olmadan hatalarınızı telafi edin' demiyoruz, zira gerçekten artık çok geçtir! Bunun yerine ihmallerinizi telafi edin, Allah'tan af dileyin ve yola koyulun diyoruz! Hazırlıklı olun ya da olmayın, kardeşlerinize yardım edin! Raşidi Hilâfet Devleti'ni kurmak için çalışan Hizb-ut Tahrir'deki kardeşlerinize nusret verin! Zira Hilafet, Allah'ın indirdikleriyle hükmedecek, İslam beldelerini kurtarmak, Filistin, Keşmir, Burma Rohingya ve diğer ülkelerdeki mazlumlara yardım etmek için orduları harekete geçirecektir. Bu ülkelerdeki mazlumlar, sizin o hain, korkak komutanlarınızdan ve idarecilerinizden artık ümitlerini kesmişlerdir. Tek umutları artık sizsiniz. O halde Dr. Alaa en-Neccar'ın ve bu ümmetin diğer asil kadınlarının çağrısına icabet edecek misiniz? Muhammed Mustafa *SallAllahu Aleyhi ve Sellem*'in havuzunun başında Selahaddin, Muhammed bin Kasım ve Halid bin Velid ile birlikte buluşacak mısınız? Yoksa zulme ortak olup Firavun'la, Hâmân'la ve onların gölgesindeki zararlı yöneticilerle birlikte cehennemdeki yerinizi alacak mısınız? Bu günler, akıllı olan ve kalbinde zerre kadar iman bulunan herkesin, gerçekte neye layık olduğunu seçmesi için bir imtihan ve sınanma günleridir. Bilin ki, nihai kurtuluş takva sahiplerininindir.

حَزْبُ التَّحْرِيرِ
Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti
Medya Bürosu
"Rabbinizin mağfiretine ve Allah'tan korkanlar için hazırlanmış eni gökler ve yer kadar olan cennete koşuşun." [Ali İmran 133]

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالاً وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ **"(Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır."** [Tevbe 41]